

عنوان مقاله:

ارزیابی و اولویتبندی پایداری اجتماعی (درجه روستاگرایی) در مناطق روستایی

محل انتشار:

دومین همایش ملی صیانت از منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

امید اسدی نلیوان - دانشجوی دکتری آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

طاهره محمدی - دانش آموخته کارشناسی ارشد آبخیزداری دانشگاه یزد

مریم سلحشور - دانش آموخته کارشناسی ارشد بیابان زدایی دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

مفهوم پایداری دردهه های اخیر به محور اصلی مباحث در بسیاری از رشته های علمی تبدیل شده است. در مفهوم «پایداری» حفظ سرمایه های انسانی، طبیعی، اجتماعی و اقتصادی در راستای عدالت بین نسلی در کانون توجه قرار می گیرد. در این بین «پایداری اجتماعی» به عنوان یکی از ابعاد توسعه پایدار بیشتر با ابعاد کیفی همگام است و از طریق مفاهیمی چون «زندگی انسان» و «احساس رفاه» در محیط اجتماعی ارزیابی می شود. پژوهش حاضر به بررسی سطح پایداری اجتماعی و اولویت بندی آن ها در سه مرکز روستایی حوزه آبخیز زیدشت از طریق شش شاخص و 18 متغیر پرداخته است. جهت اولویت بندی پایداری اجتماعی از روش تاپسیس استفاده شده است. با توجه به نزدیکی نسبی به راه حل ایده ال (C) نتایج نشان داد که روستای کلانک دارای اولویت اول (0/7456) روستای زیدشت اولویت دوم (0/6003) و سنگین اولویت سوم (0/2303) را به لحاظ پایداری اجتماعی دارند. نتایج اندازه گیری و سطح بندی پایداری اجتماعی در مراکز روستایی در منطقه مورد مطالعه با بهره گیری از الگوریتم تاپسیس مبین کامل این مدل با مشاهدات تجربی است.

کلمات کلیدی:

اولویت بندی، پایداری اجتماعی، حوزه آبخیز زیدشت، توسعه پایدار روستایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/491194>

